

Sygn. akt II CSK 511/16

POSTANOWIENIE

Dnia 3 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie z powództwa R. Ł.
przeciwko Miastu Ł. - Prezydentowi Miasta Ł.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 3 lutego 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 22 marca 2016 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od powoda na rzecz pozwanego 7200 (siedem tysięcy
dwieście) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powód R. Ł. we wniesionej skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 22 marca 2016 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparł na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne oraz aby istniała potrzeba wykładni przepisów prawa budzących poważne wątpliwości. Brak podstaw, aby uznać, że art. 417 k.c. § 1 k.c. może być podstawą odpowiedzialności, gdy nieostateczna decyzja administracyjna narusza prawo, ale nie w sposób rażący. Szczególnie widoczne jest to w sytuacji gdy zmienione zostało tylko uzasadnienie decyzji odmawiającej ustalenia warunków zabudowy, i pozostaje poza sporem, że innej decyzji powód nie może uzyskać, ze względu na uchwałę Rady Miejskiej w Ł.. Nie bez znaczenia jest też, że odmowna decyzja z częściowo wadliwym uzasadnieniem, została wydana 12 maja 2010 r., a uchwała Rady Miejskiej wykluczająca uzyskanie przez powoda pozytywnej decyzji została podjęta 7 lipca 2010 r. W stanie faktycznym rozpoznawanej sprawy brak także podstaw prawnych do badania przez sąd zgodności z prawem uchwały organu samorządu, z punktu widzenia jej zgodności z wskazanymi przez powoda przepisami Konstytucji. Ta sam

Konstytucja i wydane na jej podstawie ustawy przewidują administracyjnoprawny tryb badania zgodności aktów prawa miejscowego z przepisami prawa. Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Na wniosek pozwanego zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 98 § 1 i 3, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

jw

l.n